

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Samosoudkyně Obvodního soudu pro Prahu 3 JUDr. Jana Pěchotová rozhodla v hlavním líčení, konaném dne 21. května 2020,

takto:

Obžalovaný:

Martin P., narozený xxx v Praze, trvale bytem xxx,

je vinen, že:

dne 24. 9. 2018 v době od 12:48 hodin do 12:50 hodin v Xxx, poté, co poškozený Aleš V., narozený xxx, při odchodu z provozovny Xxx po neuznané reklamaci úmyslně prudce bouchl dveřmi, v důsledku čehož popraskala jejich skleněná výplň a z místa se snažil odejít, obviněný vyběhl z prodejny, poškozeného zachytil za pravou ruku, ve snaze mu v odchodu zabránit až do příjezdu policie, přičemž v průběhu potyčky poškozeného chytil za malíček pravé ruky, který mu páčil a tím mu způsobil zlomeninu horního konce prvního článku 5. prstu pravé ruky s výrazným vybočením části prstu pod zlomeninou zevně k malíkové straně ruky a vzhůru směrem ke hřbetu ruky, kdy na poranění lze ze soudně lékařského hlediska pohlížet jako na ublížení na zdraví

tedy:

jinému úmyslně ublížil na zdraví v důsledku předchozího zavrženého jednání poškozeného,

čímž spáchal:

prečin ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky dle ust. § 146a odst. 1 trestního zákoníku.

a odsuzuje se

Podle § 67 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 68 odst. 1 a 2 tr. zákoníku **k peněžitému trestu ve výši 10 denních sazeb po 1 000 Kč, tj. celkem 10 000 Kč.**

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán ukládá **náhradní trest odnětí svobody v trvání 3 (tři) týdnů.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je **povinen uhradit Štěpánu V., narozenému xxx a Tomáši V., narozenému xxx, oběma celkem částku 73 892 Kč.**

Odůvodnění

1. Dokazováním, provedeným u hlavního líčení, byl prokázán následující skutkový děj:
2. Dne 24. 9. 2018 mezi 12:00 -13:00 hod navštívil poškozený V. provozovnu Xxx v Xxx. V provozovně byl přítomen prodavač, obžalovaný P.. Poškozený v této provozovně chtěl reklamovat baterii do mobilního telefonu. Neměl však doklad o zaplacení a baterie nebyla označená prodejnou. Byla dosti poničená, takže obžalovaný ani nemohl přečíst výrobní číslo. Obžalovaný se to opakovaně pokoušel poškozenému vysvětlit, avšak poškozený se rozzlobil a začal nadávat. Pak z prodejny odcházel a při odchodu vzal za dveře a úmyslně jimi silně práskl tak, že se zcela rozbila skleněná výplň. Pak odcházel xxx ulicí směrem do ulice xxx. Obžalovaný za ním vyběhl a volal, aby se zastavil. Na to poškozený nereagoval a tak jej obžalovaný doběhl a chytil jej za malíček pravé ruky, který mu páčil tak, že mu zlomil horní konec prvního článku prstu pravé ruky. Poté se obžalovaný s poškozeným odebrali zpět do prodejny, kde vyčkali příjezdu policejní hlídky. Poškozený byl poté odvezen na ošetření do Vinohradské nemocnice. Dle znaleckého posudku poškozený utrpěl zlomeninu horního konce prvního článku prstu pravé ruky s výrazným vybočením části prstu pod zlomeninou zevně k malíkové straně a vzhůru směrem ke hřbetu ruky. Toto poranění lze ze soudně lékařského hlediska považovat za ublížení na zdraví.
3. Ve věci soud již rozhodoval jednou a to rozsudkem ze dne 12. 9. 2019, kterým byl obžalovaný uznán vinným, byl mu uložen peněžitý trest ve výměře 10 000 Kč, náhradní trest odnětí svobody v trvání tři týdnů a povinnost dle § 228 odst. 1 tr. ř. uhradit poškozenému V. částku 42 030 Kč.
4. Dále bylo podáno odvolání obžalovaného a poškozeného. Městský soud usnesením ze dne 7. 1. 2020 sp. zn.7 To 479/2019 výše uvedený rozsudek zrušil v celém rozsahu. Obvodnímu soudu bylo uloženo vyslechnout znalce MUDr. Šléglu, který zpracoval znalecký posudek z podnětu obžalovaného, doplnit dokazování promítnutím záznamu kamer a zákonným způsobem se vypořádat s úředními záznamy policie.
5. **Před zrušením věci Městským soudem měl soud k dispozici tyto důkazy:**
6. Obžalovaný v původním hlavním líčení stejně jako v přípravném řízení uvedl, že v inkriminované době byli v provozovně přítomni poškozený V. a svědek P.. Poškozený V. chtěl reklamovat baterii do mobilního telefonu. Neměl doklad o zaplacení a baterie byla poničená, nešlo přečíst výrobní číslo a nebyla ani označená jeho prodejnou. Poškozený byl velice rozezlen a při odchodu

z prodejny práskl dveřmi tak silně, že se vysypalo sklo. Obžalovaný za ním vyběhl na ulici a chtěl, aby se zastavil. Nakonec za poškozeným doběhl a chytil jej za bundu. Není pravda, že by jej chytil za ruku a tu mu zkroutil. Poškozený se nakonec uklidnil a vrátil se s ním do prodejny. Pak cca za 6 minut přijela policie. Poranění, které poškozený utrpěl, obžalovaný vysvětluje tím, že si to mohl způsobit při silném bouchnutí dveřmi. Obžalovaný dále uváděl, že do příjezdu policie poškozený pokračoval v nadávkách a kopal do věcí, ale k fyzickému útoku nedošlo.

7. Poškozený V. u hlavního líčení stejně jako v přípravném řízení, že do provozovny nejdříve telefonoval a informoval je, že nemá pokladní doklad, ale věci si tam vyzvedl po internetové objednávce. V obchodě mu však nechtěli vyhovět a tak při odchodu zvýšeným hlasem sdělil prodáváči, věc budou řešit jinak a normálně zavřel dveře. Popřel, že by s dveřmi úmyslně bouchnul nebo je úmyslně poškodil. Na ulici za sebou zaslechl nějaké dobíhání a pak jej někdo chytil za kapuci bundy a za rameno. Pak se mu přetrhl pásek od kabely přes rameno a vysypaly se mu věci na zem. Poškozený se pokoušel levou rukou sbírat věci ze země. V momentu, kdy se pak narovnal, mu obžalovaný zkroutil pravou ruku za záda a poté se přesunuli do prodejny. Za chvilku ho začala ruka silně bolet. V pracovní neschopnosti byl od 24. 9. 2018 do 15. 11. 2018. Nedovede si vysvětlit, proč za ním obžalovaný vyběhl, není si vědom, že by něco rozbil.
8. Svědek B. je jedním ze zasahujících policistů. Uvedl, že když přijeli do provozovny v xxx ulici, byli obžalovaný i poškozený uvnitř. Poškozený V. si držel levou ruku, trochu sténal a nemluvil. Obžalovaný policistům sdělil, že poškozený reklamoval baterii do mobilního telefonu. Nemohl mu však vyhovět, protože neměl doklad o jejím zakoupení a tak při odchodu poškozený se naštvál, třískl dveřmi a přitom si měl způsobit poranění ruky.
9. Svědek Miroslav P. je zákazník, který byl v prodejně přítomen jednání poškozeného a obžalovaného. Uvedl, že inkriminovaného dne si šel do provozovny vyzvednout objednanou věc. V prodejně byl i poškozený V., který jej předběhl a chtěl reklamovat baterii. Obžalovaný mu velice slušným způsobem reklamaci zamítl a vysvětloval mu, že baterie nebyla koupena v jeho obchodě a dvakrát to ověřoval v systému. Snažil se zákazníkovi vyjít vstříc. Zákazník-poškozený V. však byl naštvaný a najednou řekl, že si to tedy vyřeší jinak. Najednou svědek zaslechl strašnou ránu. Svědek zaregistroval, že poškozený s dveřmi praštil hroznou silou. Svědek si všiml i toho, že sklo dveří bylo vysypané. Pak prodáváč za poškozeným vyběhl na ulici a chtěl s ním řešit rozbité sklo. Poškozený ale chtěl utéci a nechtěl způsobenou škodu řešit. Obžalovaný poškozeného zezadu chytil za ruku a poprosil svědka, aby zavolał policii. Dále svědek uvedl, že obžalovaný chytil poškozeného za ruku, ale neví, za jakou konkrétní část. Poškozený se oháněl a snažil se vysmeknout a utéci., a choval se agresivně. Svědek dále uvedl, že poté šli obžalovaný a poškozený zpět do prodejny. Po nějaké chvíli, ještě před příjezdem policie, si začal poškozený stěžovat, že ho bolí ruka. Svědek si dále pamatoval, že obžalovaný zcela určitě poškozenému sděloval, že mu rozbil výlohu.
10. Svědek Vladimír S.. je zákazníkem provozovny obžalovaného. U hlavního líčení dne 18. 7. 2019 uvedl, že do jeho provozovny chodí nejméně 5 let, ale mimo provozovnu se nestýkají. S obžalovaným neměl nikdy žádný konflikt, obžalovaný se choval k zákazníkům velice slušně. Vybavil si, že dne 24. 9. 2018 procházel Xxx. Zahlédl obžalovaného, jak jde xxx ulicí směrem od xxx ulice. Domnívá se, že obžalovaný toho pána nadržel. Ten muž se choval dost hystericky, mával rukama a vykřikoval takové obecné nadávky. Svědkovi utkvěl v paměti především hlasitý projev toho pána, obžalovaný mu nenadával. Svědek po této události s obžalovaným mluvil a obžalovaný mu sdělil, že ten pán měl mít zlomený prst. Nabídl obžalovanému, že bude svědčit u soudu.

11. Dále spis na čl. 49 a násl., obsahuje fotografie pravé ruky poškozeného s vybočeným malíčkem. Na čl. 45 a násl. jsou založeny lékařské zprávy o poranění a způsobu ošetření poškozeného. Ze zpráv vyplývá, že poškozený utrpěl zlomeninu malíčku pravé ruky.

12. Ze znaleckého posudku a výpovědi znalkyně u hlavního líčení bylo zjištěno následující:

13. Poškozený V. utrpěl zlomeninu horního konce prvního článku 5. prstu pravé ruky s výrazným vybočením části prstu pod zlomeninou zevně k malíkové straně ruky a vzhůru směrem ke hřbetu ruky. Poranění poškozeného lze obecně hodnotit jako středně těžké. Poškozený utrpěl nestabilní zlomeninu prvního článku prstu a tato si vyžádala spojení kostních úlomků drátěnými kličkami a ruka musela být znehybněna sádrovým obvazem. Dráty pak mohly být ze zlomeniny vyjmuty po uplynutí doby pěti týdnů. Poškozený byl v běžném způsobu života omezen po dobu necelých šesti týdnů. Měl tak vyřazenou pravou ruku z obvyklých denních činností. K trvalým následkům se znalkyně nemohla vyjádřit, neboť v době zpracování posudku nebyla ještě léčba 100% ukončena. Nelze vyloučit trvalé následky, spočívající v různém stupni omezení hybnosti prstozáprstního skloubení 5. prstu pravé ruky. Poranění poškozeného vzniklo působením tupého násilí o velké intenzitě na prstozáprstní kloub 5. prstu pravé ruky. Silový vektor s ohledem na dislokaci zlomeniny, působil směrem k malíkové straně a vzhůru. Vznik takového poranění lze vysvětlit kroucením a páčením velkou silou a tedy tak, jak popsal poškozený V.. Kdyby obžalovaný držel poškozeného za zápěstí a poškozený se snažil vysmeknout, nemohlo by k takovému poranění dojít. Poškozený musel být držen přímo za ten zraněný prst.

14. Po zrušení věci Městským soudem soud doplnil dokazování následujícím způsobem:

15. Za souhlasu obžalovaného i státního zástupce byly dle § 211 odst. 6 tr. ř. přečteny úřední záznamy na čl. 1 policie ze dne 24. 9. 2018 o průběhu zásahu policie na místě činu a ze dne 10. 10. 2018 na č. l. 67 o šetření policie u obžalovaného a o zjišťování možných záběrů bezpečnostních kamer. Z úředního záznamu ze dne 24. 9. 2018 je patrné, že policisté na místo činu dorazili ve 13.20 hod., a zjistili, že dveře prodejny mají poškozené sklo. Obžalovaný jim sdělil, že zákazník, odcházející z prodejny velice silně bouchl s dveřmi a přitom si zranil svůj malíček na levé ruce. Policisté zaznamenali, že sklo ve dveřích bylo prasklé cca 90 cm do výšky a cca 40 cm do šířky. V zákazníkovi byl poté ztotožněn poškozený V., který byl následně odvezen na lékařské ošetření. V úředním záznamu ze dne 10. 10. 2018 policie uvádí, že obžalovaný jim sdělil, že jeden zákazník při odchodu z prodejny velmi silně bouchl dveřmi a přitom rozbil skleněnou výplň. Obžalovaný za mužem vyběhl ven, aby jej zadržel, chytil jej za batoh a ruku a odvedl zpět do prodejny. Doložil, že za opravu dveří uhradil 1 851 Kč. Policisté dále zajistili kamerové záznamy, zachycující část xxx ulice.

16. Soud dále provedl dle pokynu Městského soudu záznam bezpečnostní kamery. Na záznamu je vidět dvě postavy, které se spolu přetahují a pak odcházejí směrem k prodejně. Nutno však uvést, že postavy na záznamu jsou tak nepatrné, že je nelze identifikovat. Záznam z kamer je z časového období 12.49.07 hod až 12.50.12 hod.

17. Dále byl vyslechnut znalec z oboru, zdravotnictví-ortopedie, který zpracoval posudek na žádost obžalovaného. Znalci byly obžalovaným položeny otázky, týkající se závěrů znaleckého posudku MUDr. Plockové-Tatičové a k mechanismu vzniku poranění poškozeného V.. Znalec měl jako podklady pro zpracování posudku k dispozici posudek MUDr. Plockové Tatičové, který obsahoval i výpis ze zdravotnické dokumentace poškozeného, klinické vyšetření nebylo

provedeno. U hlavního líčení uvedl stejně jako v posudku, že se závěry znalkyně souhlasí. Uvedl dále, že poranění poškozeného mohlo vzniknout chycením za ruku a jejím kroucením nebo páčením. Poukázal však na to, že tato znalkyně bere v úvahu pouze ty mechanismy, na které je policií tázána a nehodnotila jiné možnosti vzniku poranění. Znalec dále uvedl, že zlomenina prstu poškozeného je charakteristická pro náraz na dveře. Kroucení prstu pokládá za nepravděpodobné, neboť v takovém případě by vznikla spirální nebo šikmá zlomenina, nikoli zlomenina příčná, jakou utrpěl poškozený. Pokládá za pravděpodobný mechanismus vzniku nárazu hranou dveří do čtvrtého meziprstí, ale i páčení prstu.

18. Soud hodnotil provedené důkazy a dospěl k těmto závěrům a vzal v úvahu i právní názor Městského soudu v Praze v usnesení sp.zn.7 To 479/2019.
19. Soud nadále považuje za prokázané, že na počátku celého incidentu bylo zcela nevhodné a neadekvátní chování poškozeného V.. Poškozený popírá, že by se v provozovně choval nevhodně a že by způsobil poškození dveří. Jeho výpověď však vyvrací výpověď náhodného svědka, a to Miroslava P., který v tomto bodě potvrzuje výpověď obžalovaného P.. Z výpovědi svědka P. je patrné, že poškozený byl v určité tenzi již při příchodu do provozovny. Svědek P. potvrzuje i fakt, že obžalovaný se k poškozenému choval zcela korektně a snažil se mu záležitost s reklamací baterie opakovaně klidně vysvětlit. I svědek S.. potvrdil, že obžalovaný se k zákazníkům vždy choval slušně a klidně. Byl to však poškozený, který reagoval zcela nepřiměřeně a úmyslně velkou silou práskl dveřmi provozovny. Svědek P. si u hlavního líčení, které se konalo cca rok po události, vybavil, že poškozený praštil dveřmi velkou silou, byla to dle svědka hrozná rána. Následně poškozený z provozovny odešel a obžalovaný vyběhl za ním, aby s ním řešil poškození dveří. Pokud tedy poškozený utrpěl poranění malíčku, bylo to v důsledku jeho předchozího nevhodného jednání a obžalovaný tedy jednal z omluvitelné pohnutky.
20. Po doplnění dokazování dle pokynů Městského soudu dále soud hodnotil, jakým způsobem mohlo dojít ke vzniku poranění poškozeného. Obžalovaný trval na tom, že poranění poškozeného mohlo vzniknout tak, že si poškozený přivřel prst mezi rám a zárubeň dveří nebo působením síly obžalovaného na malíček poškozeného. Znalkyně MUDr. Plocková Tatičová jako možný mechanismus vzniku poranění připouští i páčení malíčku silou. Znalec MUDr. Šlégl rovněž uvádí jako možný mechanismus páčení malíčku, ale zároveň též úder hranou dveří do čtvrtého meziprstí. Tento závěr opírá o charakter zlomeniny malíčku, která byla příčná, nikoli spirální nebo šikmá, jaká by vznikla v důsledku kroucením prstu. Znalkyně již v původním hl. líčení vysvětlila že poranění bylo způsobeno působením tupého násilí o velké intenzitě a jednoznačně potvrdila, že poškozený musel být držen přímo za ten poraněný prst, ke zranění nemohlo dojít např. držením za zápěstí a kroucením ruky. Soud proto zvažoval, zda tomuto odpovídají i ostatní dostupné důkazy. Svědek P. ve své výpovědi uvádí, že zaslechl velkou ránu, a že poškozený dveřmi praštil velkou silou. V důsledku toho bylo poškozené sklo dveří, což zaznamenal nejen obžalovaný, ale i svědek. Poškození skla značných rozměrů dveří bylo patrné i v době příjezdu policejní hlídky. Obvodní soud proto ve shodě s Městským soudem dovozuje, že kdyby měl poškozený malíček mezi dveřmi, těžko by se ozvala tak silná rána a nedošlo by k tak výraznému poškození skla dveří. Tyto okolnosti svědčí pro závěr, že k poranění poškozeného V. došlo již mimo provozovnu, venku na ulici.
21. O tom, co se dále dělo venku před provozovnou, měl soud k dispozici výpovědi obžalovaného, poškozeného a svědka P.a. Nutno konstatovat, že přehrání CD se záběry bezpečnostní kamery nebylo podstatným přínosem pro objasnění důkazní situace. Záznam neumožňuje bezpečnou identifikaci osob, je z něho patrné, že se na ulici nacházejí dvě osoby, a dochází mezi nimi k vzájemnému fyzickému kontaktu a to rukama. Nelze ze záznamu dovodit, již blíže, za jaké části

těla se tyto osoby chytají. Nicméně čas záznamu od 12.49.07 hod až 12.50.12 hod., odpovídá době, kdy prodejnu obžalovaného navštívil poškozený V. , ale i tomu, že policie přijela na místo činu ve 13.20 hod., tedy bezprostředně po situaci, kterou zachytily kamery, směřované na ulici. Tyto skutečnosti nasvědčují tomu, že kamery zachytily na ulici obžalovaného a poškozeného. a to ve vzájemném fyzickém kontaktu.

22. Obžalovaného s poškozeným v inkriminovanou dobu spatřil též svědek S., avšak již v okamžiku, kdy oba aktéři konfliktu se vraceli z ulice do provozovny, a svědek nezaznamenal, že by mezi nimi došlo k nějakému fyzickému kontaktu. Obžalovaný trval na tom, že by poškozeného na ulici chytil za ruku a hájí se tím, že jej chytil pouze za bundu. Jeho verze o průběhu konfliktu je však v rozporu s výpovědí poškozeného V., ale i výpovědí svědka P.. Poškozený V. uvádí, že mu obžalovaný kroutil ruku. Svědek P. u hlavního líčení dne 26. 6. 2019 vypověděl, že neví, za jakou část ruky obžalovaný poškozeného zachytil, byl si jistý tím, že obžalovaný natáhl ruku, aby poškozeného zadržel. Poškozený se oháněl, snažil se vysmeknout a utéci a byl už hodně agresivní. Svědek P. tedy potvrzuje výpověď poškozeného o tom, že jej obžalovaný držel. I když tedy svědek nezaznamenal, za jakou část ruky obžalovaný poškozeného chytil, lze učinit závěr, že obžalovaný jej chytil právě za malíček pravé ruky a to v situaci, kdy se poškozený chtěl vysmeknout a utéci. Tento závěr podporuje posudek MUDr. Plockové Tatičové i její konstatování, že obžalovaný musel poškozeného držet přímo za tento prst. Též znalec, kterého si přibral obžalovaný sám, připustil tento způsob jako jeden z možných mechanismů vzniku poranění poškozeného. Pro úplnost považuje soud za nutné dodat, že otázky, které byly položeny policejním komisařem znalkyní v přípravném řízení jsou zcela standardní jako v ostatních případech, kdy policie prověřuje trestné činy ublížení na zdraví .Z obsahu spisu i znaleckého posudku MUDr. Plockové Tatičové dále vyplývá, že, měla k dispozici spisový materiál od policie s úředními záznamy o podání vysvětlení poškozeného ze dne 10. 10.2 018, dále tehdy prověřovaného P.e ze dne 10. 10. 2018 a Miroslava P. ze dne 8. 10. 2018. V opatření o přibrání znalkyně ze dne 8. 10. 2018 pak měla odpovědět pod č. 3 na otázku, zda zranění poškozeného mohlo být způsobeno mechanismem, který je uváděn ve spisovém materiálu, případně, který z popisovaných mechanismů nejvíce odpovídá vzniklému zranění. Nelze tedy přisvědčit obhajobě, že zadání posudku bylo jednostranně zaměřeno.
23. Svědek B., zasahující policista, nebyl konfliktu přítomen, dostavil se až po něm do provozovny obžalovaného a popisoval jednání obžalovaného a poškozeného. Lze tedy konstatovat, že poranění poškozeného bylo způsobeno jednáním obžalovaného.
24. Soud tedy závěrem konstatuje, že k poranění poškozeného V. došlo tak, že poté, co poškozený Aleš V., narozený xxx, při odchodu z provozovny Xxx po neuznané reklamaci úmyslně prudce bouchl dveřmi, v důsledku čehož popraskala jejich skleněná výplň a z místa se snažil odejít, obviněný vyběhl z prodejny, poškozeného zachytil za pravou ruku, ve snaze mu v odchodu zabránit až do příjezdu policie, přičemž v průběhu potyčky poškozeného chytil za malíček pravé ruky, který mu páčil a tím mu způsobil zlomeninu horního konce prvního článku 5. prstu pravé ruky s výrazným vybočením části prstu pod zlomeninou zevně k malíkové straně ruky a vzhůru směrem ke hřbetu ruky, kdy na poranění lze ze soudně lékařského hlediska pohlížet jako na ublížení na zdraví.
25. Obžaloba jednání obžalovaného navrhl znovu kvalifikovat jako přečin ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky dle § 146a odst. 1 tr. zákoníku. Tohoto přečinu se dopustí ten, kdo jinému úmyslně způsobí ublížení na zdraví v silném rozrušení ze strachu, úleku, zmatku nebo jiného omluvitelného hnutí mysli anebo v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného.

26. Zmocněnec poškozeného poukázal na judikaturu Nejvyššího soudu, podle níž předchozí zavřehodné jednání musí být jednání zlé, zraňující a ponižující nebo hrozící způsobením závažné újmy na právech pachatele. Prásknutí dveřmi zmocněnec poškozeného nepokládá za natolik intenzivní jednání, aby to představovalo citelný zásah do práv obviněného. Domnívá se, že jednání obžalovaného by mělo být kvalifikováno jako tr. čin ublížení na zdraví dle § 146 odst.1 tr. zákoníku.
27. Obhájce obžalovaného poukázal na to, že kdyby obžalovaný za poškozeným nevyběhl na ulici a čekal pouze na příjezd policie, poškozeného by se nepodařilo zadržet. Dle obhájce nebyla naplněna subjektivní stránka žalovaného přečinu, která vyžaduje úmysl. Obžalovaný poškozeného chtěl zadržet proto, aby zajistil totožnost pachatele, který mu rozbil dveře obchodu, nikoli proto, aby se mu pomstil. Je třeba též uvážit, že jednání obžalovaného by mohlo být považováno za nutnou obranu a tím by byla vyloučena protiprávnost jeho jednání. Poukázal na to, že nikdo neviděl, že by obžalovaný držel poškozeného za prst, neexistuje o tom žádný důkaz. Rovněž posudek MUDr. Šléglů svědčí pro nevinu obžalovaného a navrhuje, aby obžalovaný byl obžaloby zproštěn.
28. Soud znovu zvažoval prokázaný skutkový děj i návrhy státního zástupce, zmocněnce poškozeného, návrhy obhájce vzal v úvahu též právní názor Městského soudu v Praze a dospěl k závěru, že právní kvalifikace, použitá obžalobou je namístě. Poškozený utrpěl zlomeninu malíčku, která je ze soudně lékařského hlediska považována za ublížení na zdraví. Měl ruku fixovanou kovovými dráty a sádrou a po dobu šesti týdnů měl pravou ruku vyřazenou z běžného provozu. Za této situace nebylo možné uplatnit meze, které stanoví § 12 odst. 2 tr. zákoníku a projednání věci v trestním řízení je namístě. Soud dále zvažoval, zda obžalovaný jednal v nutné obraně dle § 29 odst. 1 tr. zákoníku. Dle tohoto zákonného ustanovení je nutnou obranou čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákonem. K poranění poškozeného V. však došlo poté, co úmyslně rozbil dveře provozovny, odešel na ulici a byl minimálně několik metrů vzdálen od provozovny. Bylo to tedy již v okamžiku, kdy nečinil žádné jednání ke škodě obžalovaného či jeho majetku. Pokud by k zásahu obžalovaného došlo ještě v provozovně, kdy by jednal v úmyslu zabránit poškozenému v rozbití dveří, pak by se dle názoru soudu jednalo o odvracení hrozícího nebo trvajícího útoku ze strany poškozeného a jednání obžalovaného by mohlo být za nutnou obranu dle § 29 odst. 1 tr. zákoníku pokládáno. V případě obžalovaného tomu tak nebylo a nelze proto jeho jednání za nutnou obranu ve smyslu uvedeného ustanovení tr. zákoníku považovat. Zmocněnec poškozeného v původní závěrečné řeči poukazyval na to, že předchozí jednání poškozeného nedosahovalo tak velké intenzity, aby jednání obžalovaného bylo možné pokládat za omluvitelnou pohnutku. S tímto názorem nelze souhlasit. Z výpovědi nejen obžalovaného, ale i svědka P., je patrné, že poškozený se choval v provozovně dosti arogantně, vůči obžalovanému, který se mu v klidu snažil věc vysvětlit a chování poškozeného vygradovalo v úmyslné rozbití skleněné výplně dveří. Soud proto ve shodě s obžalobou dospěl k závěru, že podmínka tzv. omluvitelné pohnutky byla splněna a právní kvalifikace, použitá v obžalobě je na místě. Soud dále dospěl k závěru, že skutková podstata žalovaného přečinu dle § 146a odst. 1 tr. zákoníku byla naplněna i po subjektivní stránce a to díky závěrům znalkyně z oboru soudního lékařství. Jak znalkyně uvedla, na malíček poškozeného bylo působeno tupým násilím o velké intenzitě a musel být obžalovaným za tento prst chycen. Je jistě pochopitelná snaha obžalovaného poškozeného zastavit, avšak vzhledem k tomu, že poškozeného dle závěru znalkyně chytil velkou silou za nejmenší prst na ruce, mohl předpokládat, že může poškozenému ublížit. I z tohoto důvodu má soud za to, že obžalovaný naplnil skutkovou podstatu žalovaného přečinu.
29. Jeho jednání tedy soud znovu kvalifikoval jako přečin ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky dle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se dopustil tím, že dne 24. 9. 2018 v době od 12:48 hodin do

12:50 hodin v Xxx, poté, co poškozený Aleš V., narozený xxx, při odchodu z provozovny Xxx po neuznané reklamaci úmyslně prudce bouchl dveřmi, v důsledku čehož popraskala jejich skleněná výplň a z místa se snažil odejít, obviněný vyběhl z prodejny, poškozeného chytil za malíček pravé ruky, kterou mu zkroutil, ve snaze mu v odchodu zabránit až do příjezdu policie, přičemž mu způsobil zlomeninu horního konce prvního článku 5. prstu pravé ruky s výrazným vybočením části prstu pod zlomeninou zevně k malíkové straně ruky a vzhůru směrem ke hřbetu ruky, kdy na poranění lze ze soudně lékařského hlediska pohlížet jako na ublížení na zdraví.

30. Obžalovaný nebyl dosud soudně trestán ani postižen pro přestupek. Konflikt, který měl s poškozeným se jeví jako zcela ojedinělý exces, vyprovokovaný poškozeným. Soud má proto zato, že není třeba, aby na něho bylo působeno pohrůžkou trestem odnětí svobody. Postačí uložení trestu spíše symbolického.
31. Za odpovídající trest považuje soud uložení trestu peněžitého v celkové výši 10 000 Kč. Dle § 69 odst. 1 tr. zákoníku musel být uložen i náhradní trest odnětí svobody, který by se vykonal jen v případě, že by obžalovaný neuhradil peněžitý trest ve stanovené lhůtě.
32. Poškozený V. se připojil k tr. řízení s částkou 73 892 Kč. Prostřednictvím svého zmocněnce doložil výši bolestného, ztrátu na výdělku, úhradu rehabilitačních služeb a poplatků za vypracování posudku na bolestné. Z podání zmocněnce poškozeného bylo zjištěno, že poškozený zemřel dne xxx a doložil, že probíhá dědické řízení po poškozeném. K tr. řízení se připojují jeho synové Štěpán V., nar. xxx a Tomáš V., nar. xxx, jejichž matka udělila zmocněnci plnou moc k jejich zastupování v tr. řízení. Poškozený V. řádně vyčíslil svůj nárok na náhradu škody a tak byla obžalovanému uložena dle § 228 odst. 1 tr. ř. povinnost, aby pozůstalým dětem poškozeného uhradil způsobenou škodu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do 8 /osmi/ dnů od doručení jeho opisu odvolání u zdejšího soudu. Rozsudek může odvoláním napadnout obžalovaný a v jeho prospěch osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr. řádu, a to pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Pro nesprávnost kteréhokoli výroku může rozsudek odvoláním napadnout státní zástupce. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Rozsudek může odvoláním napadnout též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek. O odvolání proti rozsudku zdejšího soudu rozhoduje Městský soud v Praze. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Praha 21. května 2020

JUDr. Jana Pěchotová v. r.
samosoudkyně